

ső mondat, amit hallottam, az volt: „Tudod mit mondott T., amikor azt hallotta, hogy itt vagy? Ide mert jönni, amikor az Eckhardt Balassiját nem adta vissza.” De sem a mondásban, sem a fejemre olvasásban nem volt rosszindulat: vásárhelyiség volt, a cerberus könyvtárosra jellemző mondat, amelyen nevetni illett, s amelyet én kissé vásárhelyiesen úgy toltam meg, hogy ötvenezer forint értékű könyvet zúditottam rá, belajstromozásra.

Egy szeretetből fakadó, igazi vásárhelyies epés mondás szerzett tehát Kosuth-díjat Tölcséri István könyvtárának. Olyan ez a történet, mintha Mikszáth ta-

lálta volna egy régi krónikában. Csak éppen mai történet és színigaz.

V a r g h a B a l á z s

KÖNYVTÁROSOK LEVELEIBŐL

MIÉRT AKADOZIK AZ ÉPÍTŐIPARI MUNKÁSSZÁLLÁSOK SZAKKÖNYVELLÁTÁSA ?

A *könyvtáros* 1962. májusi számában az építőipari munkásszállók szakkönyvellátásával kapcsolatos kezdeményezésekről olvashattunk cikket. Ebben a cikkben az Építésügyi Dokumentációs Iroda egyik munkatársa arról az egyezményről számol be, mely az MSZMP Politikai Bizottságának 1960. június 29-i határozata alapján jött létre az Építésügyi Dokumentációs Iroda és az Építők Szakszervezetének Kultúrmevelési Osztálya között. Az egyezmény célja, hogy a népszerű műszaki irodalom eljusson a nagy munkásszállókra és munkahelyekre. A megállapodás feladatként jelöli meg az anyag negyedévenkénti felfrissítését és a szükséges műszaki propaganda kifejtését is.

A *könyvtárosban* megjelent cikk problémáit mint szakszervezeti területi könyvtáros munkám során közvetlenül érzem, ezért szeretném tapasztalataimmal kiegészíteni a felvetett kérdéseket, és néhány megjegyzést fűzni hozzájuk. Az élet igazolta, hogy nagyon indokolt volt az MSZMP Politikai Bizottságának határozata. A területünkhöz tartozó szállókon valóban nagy a műszaki irodalom iránti érdeklődés. Például a Harmat utcai munkásszálló könyvtárában a műszaki részlegnek 25, a Bartók Béla úti szállón levőnek pedig 63 olvasója van. Azonban nem elég a helyes kezdeményezés, a szerződések megkötése, mert a szállókon, munkahelyeken kintlevő műszaki anyagot fel is kell frissíteni. Ez érthető, mert az érdeklődők az eltelt idő alatt már el-

olvasták a kapott anyagot, amellyel felébredtünk ugyan igényüket, de a továbbiakban nem tudunk gondoskodni annak kielégítéséről. Az ismertetett helyes kezdeményezésben tehát az jelentene előrelépést, ha a szerződés megkötése után gondoskodnánk a műszaki anyag felfrissítéséről is.

Tudomásunk szerint az ÉDOK csaknem minden budapesti nagyvállalattal megkötötte a szerződést, és a legtöbb helyre a könyvek is eljutottak. Ezért nem találunk magyarázatot arra, hogy területünkön akad néhány vállalat, ahol a szerződést ugyan megkötötték, de a szerződésben foglalt és vállalt kötelezettségnek a mai napig sem tettek eleget: például a Budapesti Szakipari Vállalat műszaki könyvtára a 2200 fős Csavargár utcai munkásszállónak nem küldött műszaki könyveket. Szeretnénk, ha az ÉDOK illetékes munkatársai utánanéznének, hogy miért nem teljesítették ezek a műszaki könyvtárak vállalt kötelezettségeiket.

A műszaki könyvhét alkalmával rendezett ankétok a műszaki irodalom iránti igényeket bizonyították. Az ankétok tanulságai és egyéb tapasztalataim arról győztek meg, hogy az igények e területen is megelőzték lehetőségeinket. Akkor tudjuk tehát sikeresen megvalósítani elképzeléseinket, ha még szorosabb együttműködésre törekszünk, és közös erőfeszítéssel valósítjuk meg hasznos terveinket.

Orbán Tiborné
területi könyvtáros